

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum omnis simulatio sit peccatum mortale? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

tale. In alijs autem non oportet quod mortaliter peccent mentiendo.

QVÆST. CXI.

De simulatione & hypocrisi, in quatuor articulos diuisa.

P' Ostea considerandum est de simulatione, & hy-
pocrisi.

¶ Et circa hoc queruntur quatuor.

¶ Primo, vtrum omnis simulatio sic peccatum?

¶ Secundo, vtrum hypocrisis sit simulatio?

¶ Tertio, vtrum opponatur veritati?

¶ Quarto, vtrum sit peccatum mortale?

ARTIC. I.

Vtrum omnis simulatio sit peccatum?

A D primum sic proceditur. Videtur, quod non om- 576
nis simulatio sit peccatum. Dicitur enim Luc. vii.
quod Dominus se finxit longius ire: & Ambr. dicit de
Abraham*, in lib. de Patriarchis, quod captiose loque-
batur cum seruulis, cum dixit Gen. 22. Ego & puer il-
luc usque properantes, postquam adorauerimus, reuer-
temur ad vos. Fingere autem, & captiose loqui, ad si-
mulationem pertinet. Sed non est dicendum, quod in
Christo, & in Abraham fuerit peccatum. Ergo non
omnis simulatio est peccatum.

¶ 2 Præterea, Nullum peccatum est utile. Sed sicut Hieron.* dicit, Utile simulationē, & in tempore assu-
mendam, Iehu Regis Israel nos doceat exemplum, qui
interfecit sacerdotes Baal, singens se idola colere vel-
le, ut habetur 4. Reg. 10. & David immutauit faciem
suam coram Achis rege Geth, ut habetur 1. Reg. 21. Er-
go non omnis simulatio est peccatum.

¶ 3 Præterea, Bonum est malo-contrarium. Si er-
go simulare bonum est, malum; simulare malum, erit
bonum.

¶ 4 Præterea, Isaia 3. contra quosdam dicitur,
Peccatum suum quasi Sodoma prædicauerunt, nec abscondi-
derunt. Sed abscondere peccatum ad simulationē per-
tinet. Ergo non ut simulatione interdum est reprehendi-
bile.

Sec. Sec. Vol. ij.

Q q fibile.

* ad Gal.
2 sup. il-
lud, Cum
venisset
Petr. An
tioc. 4.
9.

sibile. Vitare autem peccatum numquam est reprehensibile. Ergo simulatio non semper est peccatum.

SED contra est, quod̄ Isai. 16. super illud, In tribus annis, &c. dicit gloss. * In comparatione duorum malorum leuius est aperte peccare, quam sanctitatem simulari. Sed aperte peccare semper est peccatum. Ergo simulatio semper est peccatum.

RESPONDEO dicendum, quod̄ sicut dictum est *, ad virtutem veritatis pertinet, ut quis talem se exhibeat exterius per signa exteriora, qualis est. Signa autem exteriora non solum sunt verba, sed etiam facta. Sicut ergo veritati opponitur, quod̄ aliquis per verba exteriora aliud significet, quam quod habet apud se, quod ad mendacium pertinet: ita etiam opponitur veritati, quod̄ aliquis per aliqua signa factori, vel rerum, aliquid significet contrarium eius, quod in eo est: quod propriè simulatio dicitur. Vnde simulatio propriè est mendacium quoddam in exteriorum signis factorum consistens. Non refert autem, utrum aliquis mentiatur verbo de quocumque alio facto, ut supra habitum * est. Vnde cum omne mendacium sit peccatum, ut supra dictum est †, consequens est etiā quod̄ omnis simulatio est peccatum ..

*q. præc. Ad primum ergo dicendum, quod̄ sicut Aug. dicit in lib. * de quæst. euangelij, Non omne quod singimus, mendacium est: sed quando id singimus, quod nihil significat, tunc est mendacium. Cum autem fictio nostra refertur ad aliquam significationem, non est mendacium, sed aliqua figura veritatis. Et subiungit exemplum de figuratis locutionibus, in quibus fin-

*lib. 2. c. gitur quædam res, non ut asseratur ita esse: sed eam euang. nō proponimus, ut figuram alterius quod assere volon- longe & tate. Sic ergo Dominus in euangelio finxit se longius princ.

*Aug. li. ipse ab eorum fide longè erat, ut Greg. * dicit. Vel ut c. ult. & Aug. * dicit, Quia cum longius recessurus esset ascen- me. 10. 4. dendo in colum, per hospitalitatem quodammodo retin-

retinebatur in terra Abrahā etiam figuratiū locutus est. Vnde Ambros.* dicit de Abraham, quod prophetauit quod ignorabat. Ipse enim solus disponebat redire immolato filio: sed Dominus per os eius locutus est quod parabat. Vnde patet quod neuter simulauit.

Ad secundum dicendum, quod Hieron. vitetur largè nomine simulationis, pro quacumque fictione. Com-
munitatio autem faciei David fuit fictio figuralis, sicut
glossa exponit in titulo illius Psal. Benedicam Domi-
num in omni tempore. Simulationem verò Iehu non
est necesse excusari à peccato, vel mendacio, quia ma-
lus fuit: ut poterit ab idolatria Hieroboam non rece-
dens. Commendatur tamen, & temporaliter remune-
ratur à Deo, non pro simulatione, sed pro zelo, quo
destruxit cultum Baal.

Ad tertium dicendum, quod quidam dicunt quod nullus potest se simulare esse malum; quia per opera bona nullus simulat se malum. Si autē opera mala fa-
ciat, malus est. Sed hæc ratio non cogit. Potest enim aliquis se simulare malū per opera quæ in se non sunt mala, sed habent in se quādam speciem mali: & tamē ipsa simulatio est mala, tū ratione mendacij, tū ratio-
ne scandali. Et quāvis per hoc fiat malus, nō tamen fit malus illa malitia quam simulat. Et quia ipsa simula-
tio secundum se mala est, non ratione eius, de quo est,
sive sit de bono, sive sit de malo, peccatum est.

Ad quartum dicendum, quod sicut aliquis verbo-
nentitur, quando significat quod non est, non autem quando tacet quod est; quod aliquando licet: ita etiā simulatio est quando aliquis per exteriora signa factorum vel rerum, significat aliquid quod non est: non autem si aliquis prætermittat significare quod est. Vnde aliquis potest peccatum suum occultare absque si-
mulatione. Et secundum hoc intelligendum est quod Hieron. * dicit ibidem, quod secundum remedium per verbū post naufragium est peccatum abscondere, ne scilicet exinde alijs scandalum generetur. *Ezai. 3. si.*
Ezai. cito.
Ex. arg. 10.
Mo. 5.